

(২০০০) অতিৰিক্ত ৫ এছ চি আৰ ২৯৬

অসম ৰাজ্য আৰু অন্যান্য

বনাম

শ্ৰীনৰেশ চন্দ্ৰ ঘোষ (ডি) এল আৰ এছৰ দ্বাৰা

১ ডিচেম্বৰ, ২০০০

[ন্যায়াধীশ ভি এন খাৰে আৰু এন সন্তোষ হেগড়ে]

বিক্ৰী কৰ:

অসম বিত্ত (বিক্ৰী কৰ) আইন, ১৯৫৬, অনুসূচীৰ ৬৭ নং বিষয়- ঔষধ প্ৰস্তুতকৰণ - এলকহলৰ গাঢ়তাৰ ভিত্তিত শ্ৰেণীবিভাজন- ইয়াৰ বৈধতা- বিষয় নং ৬৭ ত কৰ আৰোপৰ বাবে পৃথকে শ্ৰেণীভুক্ত ১২% তকৈ অধিক পৰিমাণৰ এলকহল থকা কবিৰাজি ঔষধ প্ৰস্তুতি- এলকহলৰ পৰিমাণৰ ভিত্তিত ঔষধি প্ৰস্তুতিৰ পাৰ্থক্য থকা এই ধৰণৰ শ্ৰেণীবিভাজন বৈধ শ্ৰেণীবিভাজন হয়নে নহয় - বিচাৰ কৰা হৈছিল, হয় - বুজিব পৰা পাৰ্থক্যৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি কৰা এনে শ্ৰেণীবিভাজন বৈধ শ্ৰেণীবিভাজন।

মূল্যায়ন কৰ্তৃপক্ষই প্ৰতিবাদীয়ে প্ৰস্তুত কৰা ঔষধি 'মৃতসংজীৱনী'ৰ প্ৰস্তুতিৰ ওপৰত অসম বিত্ত (বিক্ৰী কৰ) আইন, ১৯৫৬ৰ অধীনত, অধিনিয়মখনৰ অনুসূচীৰ ৬৭ নং ধাৰাত বিক্ৰী কৰ নিৰ্ধাৰণ কৰে। মূল্যায়নৰ আদেশক প্ৰত্যাহ্বান জনাই প্ৰতিবাদীয়ে লেখ আবেদন দাখিল কৰে। উচ্চ ন্যায়ালয়ে অনুসূচীৰ ৬৭ নং বিষয়টো সংবিধানৰ ১৪ নং অনুচ্ছেদ উলংঘা কৰা বুলি ঘোষণা কৰে। সেয়েহে চৰকাৰে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ৰায়ক প্ৰত্যাহ্বান জনাই এই আপীল দাখিল কৰে।

আপীলৰ অনুমতি দি আদালতে ৰায় দিয়ে:-

আইনসভাৰ কৰ আৰোপ কৰিব বিচৰা ব্যক্তি বা বস্তু বাছি লোৱাৰ ক্ষেত্ৰত বিস্তৃতভাৱে বিবেচনা কৰাৰ কৰ্তৃত্ব আছে। এনে শ্ৰেণীবিভাজনক একপক্ষীয়ভাৱে কৰা শ্ৰেণীবিভাজন বুলি গণ্য কৰিব নোৱাৰি। নিশ্চিতভাৱে ১২% তকৈ অধিক এলকহল থকা ঔষধ অন্যান্য ঔষধ য'ত এলকহল একেবাৰে নাথাকে বা ১২% তকৈ কম পৰিমাণে থাকে সেই ঔষধৰ তুলনাত এক সুকীয়া শ্ৰেণীৰ ঔষধ। ঔষধত এলকহল থকাৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি কৰা এই শ্ৰেণীবিভাজন আয়ুৰ্বেদিক, হোমিঅ'পেথিক বা ইউনানী ঔষধৰ মাজতে সীমাবদ্ধ নহয় বৰঞ্চ ই যিকোনো

ফাৰ্মাকোপিয়াৰ অধীনত প্ৰস্তুত কৰা ১২% তকৈ অধিক পৰিমাণৰ এলকহল থকা সকলো শক্তিশালী ঔষধকে সামৰি লয়। গতিকে বিধানসভা বা ইয়াৰ প্ৰতিনিধিসকলে বিবাদিত কৰ আদায়ৰ উদ্দেশ্যে কোনো স্বেচ্ছাচাৰী শ্ৰেণীবিভাজন কৰা নাই। সেয়েহে, বোধগম্য পাৰ্থক্যৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি উক্ত শ্ৰেণীবিভাজন এক বৈধ শ্ৰেণীবিভাজন। (২৯৯-এফ, জি, এইচ; ৩০০-এ) আয়ুৰ্বেদ ফাৰ্মাচী আৰু আন বনাম তামিলনাডু চৰকাৰ। (১৯৮৯) ২ এছচিচি ২৮৫।

গতিকে বিধানসভা বা ইয়াৰ প্ৰতিনিধিসকলে বিবাদিত কৰ আদায়ৰ উদ্দেশ্যে একপক্ষীয় কোনো শ্ৰেণীবিভাজন কৰা নাই। সেয়েহে, বুজিব পৰা পাৰ্থক্যৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি কৰা উক্ত শ্ৰেণীবিভাজন বৈধ শ্ৰেণীবিভাজন। (২৯৯-এফ, জি, এইচ; ৩০০-এ)

আয়ুৰ্বেদ ফাৰ্মাচী আৰু অন্যান্য বনাম তামিলনাডু চৰকাৰ (১৯৮৯) ২ এছচিচি ২৮৫, গোচৰৰ ৰায় বিবেচিত।

দেৱানী আপীল ক্ষেত্ৰাধিকাৰ: দেৱানী আপীল নং ৬৯০-৯২/১৯৯১

এই আপীল গুৱাহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ে চি আৰ নং ৩৬৮, ৩৬৯/৭৮ আৰু ৩১০/ ১৯৮২ ত প্ৰদান কৰা ১১.০৪.৯০ তাৰিখৰ ৰায় আৰু আদেশৰ পৰা উদ্ভৱ হৈছে।

আপীলকাৰীৰ হৈ- মেচাৰ্চ জৈন হাসাৰিয়াছ এণ্ড কোম্পানীক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে বিজয় হাসাৰিয়া, এচ বৰঠাকুৰ আৰু অমিতেশ লাল;

প্ৰতিপক্ষৰ হৈ- ভাস্কৰ প্ৰসাদ গুপ্তা, স্বপন কুমাৰ দত্ত, দীপক কুমাৰ জেনা, শ্ৰীমতী মৃদুলা ৰয় ভৰদ্বাজ।

আদালতত ৰায় প্ৰদান কৰিছিল-

ন্যায়াধীশ সন্তোষ হেগড়ে-

প্ৰতিপক্ষই প্ৰস্তুত কৰা ঔষধ 'মৃতসঞ্জীৱনী'ৰ ওপৰত অসম বিত্ত (বিক্ৰী কৰ) আইন, ১৯৫৬ (ইয়াৰ পিছত 'আইন' বুলি কোৱা হ'ব)ৰ অধীনত অধিনিয়মখনৰ অনুসূচীৰ ৬৭ নং ধাৰাৰ অধীনত কৰ নিৰ্ধাৰণ কৰ্তৃপক্ষই উক্ত কৰ নিৰ্ধাৰণৰ আদেশক প্ৰত্যাহ্বান জনাই আপীল কৰ্তৃপক্ষই খাৰিজ কৰাৰ পিছত প্ৰতিপক্ষসকলে গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ খণ্ড বিচাৰপীঠত ৩খন লেখ আবেদন দাখিল কৰে যিয়ে উক্ত লেখ আবেদনসমূহ মঞ্জুৰ কৰাৰ সময়ত অধিনিয়মখনৰ অনুসূচীৰ উক্ত ৬৭ নং দফাটোক সংবিধানৰ ১৪ নং অনুচ্ছেদ উলংঘা কৰা বুলি ঘোষণা কৰে।

অসম ৰাজ্যই আমাৰ সন্মুখত আপীল কৰি ১৯৭৮ চনৰ ৩৬৮, ৩৬৯ আৰু ১৯৮২ চনৰ ৩১০ নং নিয়মত উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ বিভাগীয় বিচাৰপীঠে দিয়া ১১.৪.১৯৯০ তাৰিখৰ ৰায়দানক প্ৰত্যাহ্বান জনাইছে।

উচ্চ ন্যায়ালয়ে ওপৰত উল্লেখ কৰা লেখ আবেদনসমূহ গ্ৰহণ কৰাৰ সময়ত প্ৰতিপক্ষসকলৰ তলত উল্লেখ কৰা ৩টা যুক্তি বিবেচনা কৰিছিল আৰু তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে একেটা ৰায় দিছিল:

১. মৃতসঞ্জীৱনী প্ৰস্তুত কৰোতে কোনো ধৰণৰ স্পিৰিত ব্যৱহাৰ কৰা হোৱা নাই, গতিকে ইয়াক "স্পিৰিত ব্যৱহৃত ঔষধি দ্ৰব্য" বুলি অভিহিত কৰিব নোৱাৰি;

২. যিহেতু কোনো আয়ুৰ্বেদিক ফাৰ্মাকোপিয়া নাই, গতিকে কোনো ঔষধ প্ৰস্তুতিৰ মদ্যস্ৰাৱী গুণ নিৰ্ণয় কৰাৰ যন্ত্ৰপাতি অবিহনে ৬৭ নং দফা কাৰ্যকৰী কৰিব নোৱাৰি;

৩. এই গোচৰৰ মৃতসঞ্জীৱনীত ১২% তকৈ অধিক মাত্ৰাত এলকহল থকা বুলি কোনো তথ্য পোৱা নাই।

কিন্তু ওপৰত উল্লেখ কৰা অনুসৰি আইনখনৰ অনুসূচীৰ ৬৭ নং দফাৰ সাংবিধানিক বৈধতা বিবেচনা কৰিবলৈ আগবাঢ়িছিল আৰু আয়ুৰ্বেদিক ফাৰ্মাচী আৰু অন্যান্য বনাম তামিলনাডু চৰকাৰ [১৯৮৯] ২ এছ চি চি ২৮৫ গোচৰত এই আদালতৰ ৰায়দানৰ পিছত, আইনখনৰ অনুসূচীৰ ৬৭ নং দফা ভাৰতীয় সংবিধানৰ ১৪ নং অনুচ্ছেদ উলংঘা কৰা বুলি ঘোষণা কৰিছিল আৰু কৰ কৰ্তৃপক্ষক 'মৃতসঞ্জীৱনী'ক আন সকলো আয়ুৰ্বেদিক ঔষধৰ দৰেই গণ্য কৰি প্ৰতিপক্ষৰ মুঠ আয়ৰ ওপৰত পুনৰ মূল্যায়ন কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিছিল যিবোৰ আইনৰ অধীনত বিক্ৰীৰ ক্ষেত্ৰত কৰ ৰেহাই দিয়া হয়।

এই আপীলসমূহত ৰাজ্যই দাবী কৰিছে যে উচ্চ ন্যায়ালয়ে অনুসূচীৰ উক্ত বস্তুটোৱে ১ নং অনুচ্ছেদ ৪ উলংঘা কৰা বুলি পোৱা তথ্যটো ভুল। ইয়াৰ উপৰিও এইটোও কোৱা হৈছিল যে আয়ুৰ্বেদিক ফাৰ্মাচি (উপৰোক্ত) গোচৰত এই আদালতৰ ৰায়দান হাতত থকা গোচৰৰ তথ্যৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰযোজ্য নহয়, সেয়েহে উচ্চ ন্যায়ালয় 'চি'য়ে উক্ত ৰায়দানৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি ভুল কৰিছে। ইয়াৰ বিপৰীতে উত্তৰদাতাসকলৰ হৈ কোৱা হৈছে যে আয়ুৰ্বেদিক ফাৰ্মাচি (উপৰোক্ত) গোচৰত এই আদালতৰ ৰায়দান এই গোচৰৰ তথ্যৰ ক্ষেত্ৰত চাৰিও ফালে প্ৰযোজ্য।

ইয়াত কোনো বিতৰ্ক নাই যে বিধানসভাৰ হাতত কৰ আৰোপ কৰিব বিচৰা ব্যক্তি বা বস্তু বাছি লোৱাৰ ক্ষেত্ৰত ব্যাপকভাৱে বিবেচনা কৰাৰ ক্ষমতা আছে আৰু কোনো বিধিৰ বিৰুদ্ধে প্ৰত্যাহ্বান জনাব নোৱাৰি যে বিধানসভাই এক শ্ৰেণীৰ বস্তুৰ ওপৰত কৰ আৰোপ কৰে আৰু আনবোৰৰ ওপৰত নকৰে। এই সুপ্ৰতিষ্ঠিত নীতি মনত ৰাখি, আমি এতিয়া অসম আইনৰ বিধানৰ লগতে আয়ুৰ্বেদিক ফাৰ্মাচি (উপৰোক্ত) গোচৰত এই আদালতৰ ৰায়দানৰ প্ৰযোজ্যতা পৰীক্ষা কৰিম। উক্ত উদ্দেশ্যৰ বাবে আইনখনৰ অনুসূচীৰ দুটা প্ৰাসংগিক বিষয় আমাৰ বাবে লক্ষ্য কৰাটো প্ৰয়োজনীয়, যিটো হৈছে আইনখনৰ অধীনত বিক্ৰী কৰ আৰোপ কৰাৰ উদ্দেশ্যে ঔষধ আৰু ড্ৰাগছৰ বিষয়ে আলোচনা কৰা ২৮ নং দফা।

"নং- কৰযোগ্য সামগ্ৰীৰ নাম

কৰৰ হাৰ

২৮) তলত উল্লেখ কৰা ঔষধ আৰু অন্যান্য ঔষধ :-

(ক) xxx

(খ) xxx

(গ) xxx

(ঘ) এই সূচীৰ আইটেম নং ৬৭ ৰ বাহিৰে আয়ুৰ্বেদিক,

টকাত ৭ পইচা

হোমিঅ'পেথিক আৰু ইউনানী ঔষধ।"

এই ধাৰা অনুসৰি উপ-দফা (ক)ৰ পৰা (গ)লৈকে উল্লেখ কৰা বিভিন্ন ঔষধক কৰ আৰোপৰ পৰা ৰেহাই দিয়া হৈছে, তাত উল্লেখ থকা ব্যতিক্ৰমৰ অধীনত। ওপৰৰ উপ-দফা (ঘ)ৰ অধীনত দেখা যায় যে সকলো আয়ুৰ্বেদিক, হোমিঅ'পেথিক আৰু ইউনানী ঔষধ সাধাৰণতে সেই ঔষধি দ্ৰব্যৰ ক্ষেত্ৰত ব্যতিক্ৰমৰ সৈতে কৰ আৰোপৰ পৰা ৰেহাই দিয়া হয়; সেয়া আয়ুৰ্বেদিক হওক, হোমিঅ'পেথিক বা ইউনানীয়ে হওক, যদিহে ই একেখন সূচীৰ ৬৭ নং ধাৰাৰ পৰিসৰৰ ভিতৰত পৰে। সেয়েহে, ইয়াত মন কৰিবলগীয়া যে প্ৰদান কৰা ৰেহাই সম্পূৰ্ণ ৰেহাই নহয়। এইটো ৬৭ নং ধাৰাত থকা প্ৰবিস্তিৰ অধীনত, যিটো তলত দিয়া ধৰণৰ :-

"নং- কৰযোগ্য সামগ্ৰীৰ নাম

কৰৰ হাৰ

৬৭) যিকোনো ফাৰ্মাকোপিয়াৰ অধীনত

"স্পিৰিত ব্যৱহৃত ঔষধি দ্ৰব্য" য'ত ১২ শতাংশতকৈ

অধিক এলকহল থাকে (কিন্তু যিবোৰৰ বাহিৰে যিবোৰ ৰাজ্য

টকাত ২০ পইচা

চৰকাৰে চৰকাৰী গেজেটত অধিসূচনাৰ দ্বাৰা ঘোষণা কৰিছে

যে মদ্যপান কৰিব নোৱাৰে।"

দেখা গৈছে যে এই ধাৰাটোৱে যিকোনো ফাৰ্মাকোপিয়াৰ অধীনত প্ৰস্তুত কৰা সেই ঔষধি প্ৰস্তুতিৰ সন্দৰ্ভত ২৮ নং ধাৰাৰ পৰা ব্যতিক্ৰম কৰিছে; সেয়া এলোপেথিকে বা আয়ুৰ্বেদিকে হওক, হোমিঅ'পেথিক বা উনানীয় ঔষধে হওক, যদি তাৰ আয়তনৰ ১২% তকৈ অধিক এলকোহল থাকে।

আইনখনৰ অনুসূচীৰ এই দুটা ধাৰাৰ বিশ্লেষণৰ পৰা স্পষ্টকৈ দেখা যায় যে সাধাৰণতে সকলো আয়ুৰ্বেদিক, হোমিঅ'পেথিক আৰু ইউনানী ঔষধৰ ওপৰত কৰা আৰোপ কৰাৰ পৰা বেহাই দিয়া হয়। কিন্তু এই বেহাই এক নিৰ্দিষ্ট শ্ৰেণীৰ ঔষধি প্ৰস্তুতিৰ ক্ষেত্ৰত উপলব্ধ নহয়, য'ত অন্তৰ্ভুক্ত এলোপেথিক, আয়ুৰ্বেদিক, হোমিঅ'পেথিক আৰু ইউনানী ঔষধৰ আয়তনৰ ১২% তকৈ অধিক এলকোহল থাকে।

এই শ্ৰেণীৰ সুৰায়ুক্ত ঔষধৰ ওপৰত প্ৰতি টকাত ২০ পইচাকৈ কৰা আৰোপ কৰিব লাগে। গতিকে আমাৰ বিবেচনাৰ বাবে প্ৰশ্নটো হ'ল যে এনে ঔষধত থকা সুৰাৰ মাত্ৰাৰ ভিত্তিত ঔষধৰ পাৰ্থক্য থকা এই ধৰণৰ শ্ৰেণীবিভাজন বৈধ শ্ৰেণীবিভাজন হয় নে নহয়? যদি আইনত গ্ৰহণ কৰা নীতিটো হয় যে বিধানসভাৰ ব্যক্তি বা বস্তু বাছনি কৰাৰ ক্ষেত্ৰত বিবেচনা কৰাৰ ক্ষেত্ৰত ব্যাপক ক্ষমতা থাকে, তেন্তে আমাৰ মতে এনে শ্ৰেণীবিভাজন একপক্ষীয়ভাৱে কৰা শ্ৰেণীবিভাজন হিচাপে গণ্য কৰিব নোৱাৰি। নিশ্চিতভাৱে, ১২% তকৈ অধিক সুৰা থকা ঔষধি প্ৰস্তুতিয়ে আন ঔষধি প্ৰস্তুতিৰ তুলনাত সুৰা প্ৰস্তুতিৰ এটা সুকীয়া শ্ৰেণী হিচাপে বিবেচিত হয় য'ত কোনো সুৰা নাথাকে বা ১২% তকৈ কম থাকে। মন কৰিবলগীয়া যে ঔষধি প্ৰস্তুতিৰ এলকহল সামগ্ৰীৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি এই শ্ৰেণীবিভাজন কেৱল আয়ুৰ্বেদিক, হোমিঅ'পেথিক বা উনানী ঔষধৰ মাজতে সীমাবদ্ধ নহয় বৰঞ্চ ই সকলো ধৰণৰ আত্মিক ঔষধি প্ৰস্তুতিক সামৰি লয় যিবোৰ কোনো ফাৰ্মাকোপিয়াৰ অধীনত প্ৰস্তুত কৰা হয় আৰু য'ত আয়তনৰ ভিত্তিত ১২%তকৈ অধিক এলকহল থাকে। গতিকে বিধানসভা বা ইয়াৰ প্ৰতিনিধিত্ব কৰা সংস্থাই বিবাদিত কৰা আদায়ৰ উদ্দেশ্যে একপক্ষীয়ভাৱে কোনো শ্ৰেণীবিভাজন কৰা নাই। সেয়েহে, আমাৰ মতে, বোধগম্য পাৰ্থক্যৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি উক্ত শ্ৰেণীবিভাজনটো এক বৈধ শ্ৰেণীবিভাজন।

এইটো সঁচা যে আয়ুৰ্বেদিক ফাৰ্মাচিৰ ক্ষেত্ৰত (উপৰোক্ত) এই আদালতে ৰায় দিছিল যে আয়ুৰ্বেদিক প্ৰস্তুতিৰ দুটা অৰ্থাৎ অৰিষ্টম আৰু অসৱক ঔষধীয় বুলি গণ্য কৰা হয়। যদিও

সেইবোৰত এলকহল অধিক মাত্ৰাত থাকে, কিন্তু যেতিয়ালৈকে সেইবোৰক ঔষধীয় বুলি চিনাক্ত কৰা হয়, তেতিয়ালৈকে বিক্ৰী কৰ আইনৰ উদ্দেশ্যে কম এলকহল থকা ঔষধীয় প্ৰস্তুতিকে ধৰি অন্যান্য ঔষধীয় প্ৰস্তুতিৰ দৰে একেদৰেই ব্যৱহাৰ কৰিব লাগে। সেই গোচৰটোত, এইটোও মন কৰিবলগীয়া যে বিভিন্ন ধৰণৰ ঔষধৰ অন্তৰ্গত আন সকলো পেটেণ্ট বা মালিকানাধীন ঔষধৰ ওপৰত কোনো ধৰণৰ শ্ৰেণীবিভাজন নোহোৱাকৈ ৭% কৰ আৰোপ কৰা হৈছিল, আনহাতে কেৱল আয়ুৰ্বেদিক ব্যৱস্থাৰ অধীনত প্ৰস্তুত কৰা অৰিষ্টম আৰু অসৱক ৩০% কৰ সাপেক্ষে কৰা হৈছিল। আদালতে এইটোও লক্ষ্য কৰিছিল যে প্ৰাসংগিক সময়ত ১৩০ বিধতকৈও অধিক এলকহলযুক্ত এলোপেথিক ঔষধ আছিল যিবোৰ খোৱা হৈছিল আৰু ইয়াৰে মাত্ৰ ৩ বিধ আয়ুৰ্বেদিক ঔষধৰ বিপৰীতে যিবোৰৰ ভিতৰত অৰিষ্টম আৰু অসৱক ৩০% কৰ সাপেক্ষে কৰা হৈছিল। আনহাতে যিবোৰ ঔষধত এলকহল আছিল, সেইবোৰত কেৱল ৭% কৰ আৰোপ কৰা হৈছিল। সেয়েহে এই আদালতে এই সিদ্ধান্তত উপনীত হয় যে অৰিষ্টম আৰু অসৱক ঔষধ হিচাপে চিনাক্ত কৰিলেও বিক্ৰীৰ উদ্দেশ্যে একেদৰেই ব্যৱহাৰ কৰিব লাগিব। এই গোচৰৰ আইনখন আয়ুৰ্বেদিক ফাৰ্মাচিৰ গোচৰত (উপৰোক্ত) এই আদালতে বিবেচনা কৰা আইনৰ পৰা পৃথক। ইতিমধ্যে লক্ষ্য কৰা হৈছে যে ২৮ নং ধাৰাৰ উদ্দেশ্যে আয়ুৰ্বেদিক, হোমিঅ'পেথিক আৰু ইউনানী ঔষধ, য'ত সুৰাৰ পৰিমাণ ১২% তকৈ কম হয় বা নাথাকে, সেইবোৰক বিক্ৰী-কৰ বেহাই দিয়া হৈছে কিন্তু বিধানসভাই ভাবিছিল যে ঔষধৰ ক্ষেত্ৰত সেইবোৰ এলোপেথিক, আয়ুৰ্বেদিক, হোমিঅ'পেথিক বা ইউনানী হওক বা নহওক, সেইবোৰক "স্পিৰিটযুক্ত ঔষধ" হিচাপে পৃথকে শ্ৰেণীভুক্ত কৰিব লাগিব যদিহে সেইবোৰত তাৰ আয়তনৰ ১২% তকৈ অধিক পৰিমাণে সুৰা থাকে (৬৭ নং ধাৰা চাওক)। সেয়েহে, অসম আইনৰ ক্ষেত্ৰত, তামিলনাড়ু সাধাৰণ বিক্ৰী কৰ আইন, ১৯৫৯-ৰ বিপৰীতে, ইয়াত ১২% তকৈ অধিক সুৰা থকা ঔষধসমূহক সুকীয়া শ্ৰেণী হিচাপে চিনাক্ত কৰা হৈছে, আনহাতে যিবোৰ ঔষধত সুৰা নাথাকে বা ১২% তকৈ কম সুৰা থাকে, সেইবোৰক পৃথক শ্ৰেণী হিচাপে চিনাক্ত কৰা হৈছে। এই পাৰ্থক্যই আয়ুৰ্বেদ ফাৰ্মাচিৰ গোচৰত (উপৰোক্ত) এই আদালতৰ ৰায়দানৰ ভিত্তি পৃথক কৰে যিহেতু অসম আইনত ১২% তকৈ অধিক সুৰাৰ থকা ঔষধসমূহক অন্যান্য সুৰাৰ অবিহনে প্ৰস্তুত কৰা ঔষধৰ সৈতে একে বুলি চিনাক্ত কৰা হোৱা নাই। ইয়াৰ বিপৰীতে, দেখা গৈছে যে ১২% সুৰাৰ থকা এই ধৰণৰ স্পিৰিটযুক্ত ঔষধ সমূহ আইনখনৰ অনুসূচীৰ ৬৭-ৰ

অধীনত কৰ আৰোপৰ বাবে পৃথকে পৃথকে শ্ৰেণীভুক্ত কৰা হৈছে। আমি বিবেচনা কৰোঁ যে বিবাদিত আইনখনত থকা সুৰা জাতীয় সামগ্ৰীৰ গাঢ়তাৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি ঔষধৰ সন্দৰ্ভত কৰা শ্ৰেণীবিভাজন উচ্চ ন্যায়ালয়ে ইয়াৰ বিবাদিত ৰায়ত উল্লেখ কৰাৰ দৰে একপক্ষীয় আৰু ১৪ নং অনুচ্ছেদ উলংঘা কৰা বুলি ক'ব নোৱাৰি। ওপৰত উল্লেখ কৰা কাৰণসমূহৰ বাবে এই আপীলসমূহ মঞ্জুৰ কৰা হয়, উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ বিবাদিত ৰায় বাতিল কৰা হয় আৰু উচ্চ ন্যায়ালয়ত প্ৰতিপক্ষসকলে দাখিল কৰা লেখ আবেদন খাৰিজ কৰা হয়।

আপীলসমূহ মঞ্জুৰ কৰা হল ।

Translated by using AI, IIT, Guwahati

DISCLAIMER

"The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation".

(“স্থানীয় ভাষালৈ অনুদিত এই ৰায় গোচৰত জড়িত পক্ষই বুজি পোৱাৰ উদ্দেশ্যে সীমিত ব্যৱহাৰৰ বাবেহে। ইয়াৰ বাবে অন্য ক্ষেত্ৰত অনুদিত ৰূপ ব্যৱহৃত নহ'ব। সকলো ব্যৱহাৰিক আৰু বিভাগীয় কামৰ লগতে ৰায়ৰ কাৰ্যকৰীকৰণ আৰু ৰূপায়ণৰ ক্ষেত্ৰতো এই ৰায়ৰ ইংৰাজী সংস্কৰণটোৱেই সঠিক বিবেচিত হ'ব।”)